

zeeland

VROUWEN
van nu

Brouwershaven. foto Pia Krijger

Provinciale ledenvergadering Vrouwen van Nu Zeeland.

Op donderdag 4 april 2019 wordt de Provinciale Jaarvergadering in Brouwershaven gehouden. Wij, het bestuur en de leden Vrouwen van Nu van de afdeling Brouwershaven zien ernaar uit u op deze dag te ontvangen in het Tonnenmagazijn, Haven Noordzijde 38, gelegen aan de haven van onze mooie smalstad Brouwershaven.

Laten we beginnen met een korte geschiedenis van Brouwershaven, in de volksmond Brouw. Het ligt op het schiereiland Schouwen-Duiveland, pal aan het Grevelingenmeer. Rond 1285 werd Brouwershaven gesticht als nieuwe haven voor Brijdorpe, waarvan de haven verzand was. Brouwershaven kreeg in 1403 stadsrechten maar zij had geen zitting in de Staten van Zeeland. Een in 1619-1620 ondernomen poging om zitting te krijgen mislukte door o.a. tegenwerking van prins Maurits zodat Brouwershaven altijd een smalstad is gebleven. Brouwershaven maakt nu deel uit van de gemeente Schouwen-Duiveland en heeft in tegenstelling tot de andere dorpen op Schouwen-Duiveland geen dorpsraad maar een stadsraad.

Geschiedenis

De geschiedenis van Brouwershaven is nauw verbonden met de zee. Visserij was een belangrijke inkomstenbron, maar ook handel in onder meer wijn, bier, hout en vlas. In 1575 werd de stad in brand gestoken door Spaanse troepen. Twintig jaar later werd Brouwershaven voorzien van stadswallen met gracht. Deze zijn aan de oost- en westzijde van de stad nog te zien.

In de negentiende eeuw was er een opleving toen de Brielse Maas en het Goereese Gat verzandden. Rotterdam dreigde

onbereikbaar te worden voor zeeschepen en daarom verschenen er steeds meer hoge masten op de rede van Brouwershaven, waar de lading werd overgeplaatst op kleinere schepen. De rijksoverheid bouwde dan ook een groot kantoor voor het loodswezen en voor de belastingdienst en ook een aanzienlijke werkplaats/opslagplaats voor tonnen die de vaarweg bebakenden. In deze tot het dorps huis "het Tonnenmagazijn" verbouwde werkplaats/opslagplaats wordt 4 april de jaarvergadering gehouden. Na het graven van de Nieuwe Waterweg (1872) verdween de functie van overslaghaven voor Rotterdam en verdween Brouwershaven in de vergetelheid. Na de watersnoodramp in 1953 leefde opnieuw Brouw op. Dankzij de Deltawerken kreeg de stad betere verbindingen en in die tijd werd ook de jachthaven aangelegd, een populaire bestemming bij watersporters. Het is een van de beschermde stads- en dorpsgezichten van Zeeland. Daardoor is toerisme tegenwoordig de belangrijkste inkomstenbron.

Monumenten

Brouwershaven heeft verschillende monumenten. Aan de rand van Brouwershaven staat de Grote of Sint Nicolaaskerk. Het koor en de omliggende kapellen zijn uit de 15e eeuw en zijn de oudste onderdelen van de kerk. De kerk maakt buitenaf vooral indruk door de grote afmetingen. De molens bij de haven en op de markt staat het middeleeuwse voormalige Stadhuis, het in twee historische panden gevestigde Brouws Museum en het standbeeld van onze beroemde stadsgenoot Jacob Cats.

Brouwershaven is ook de geboorteplaats van Jacob Cats, bekend geworden als staatsman en moraalschrijver (Vadertje Cats). Op de markt staat het standbeeld van Jacob Cats, dat in 1892 onthuld is. Het ouderlijk huis van Jacob Cats staat aan Noorddijk 7. Tijdens het door onze afdeling te verzorgen middagprogramma gaan wij uiteraard ook aandacht aan onze beroemde stadsgenoot besteden.

Dit was in het kort de geschiedenis van Brouwershaven. Voor de jaarvergadering ontvangt u van het Provinciaal Bestuur Zeeland de officiële uitnodiging.

Pia Krijger, afd. Brouwershaven.

agenda

8 maart: Vrouwenweek event in Middelburg en Utrecht.

4 april: Provinciale ledenvergadering in Brouwershaven.

bloed geven = leven geven

Wist u

- dat ieder jaar honderdduizenden patiënten in Nederland een bloedproduct ontvangen?
- dat er in Nederland circa 350.000 vrijwillige bloeddonoren zijn?
- dat we in Nederland behoefte hebben aan zo'n 70.000 nieuwe bloeddonoren?

We beseffen het misschien niet, maar bloeddonoren zijn onmisbaar in onze samenleving. Bij een operatie, bevalling of ongeval, maar ook bij onze soldaten in oorlogsgebieden, wordt veelvuldig een beroep gedaan op de bloedvoorraad van onze bloedbank.

Hierover praat ik met Engeline Muys, bestuurslid bij de afdeling Noord-Beveland. Al meer dan veertig jaar staat zij haar bloed af. U zult begrijpen dat zij hiermee al veel mensen gelukkig heeft gemaakt en wellicht ook levens heeft gered.

Geschiedenis

In de 17e eeuw ontdekte men de bloedsomloop van de mens en ontstond voor het eerst interesse in bloedtransfusie. Pas in de loop van 1900 ontdekte men de verschillende bloedgroepen en het belang van de Rhesus factor. Vanaf die tijd konden bloedtransfusies met toenemend succes worden toegediend. In 1930 werd de eerste Nederlandse Bloedtransfusiedienst opgericht. Toen men ontdekte dat bloed bewaard kon worden, werd in 1939 de eerste Conserveerinrichting voor bloed opgericht. Sindsdien zijn de ontwikkelingen razendsnel gegaan, resulterend in 22 bloedbanken verspreid over Nederland. Die versnippering bleek niet doelmatig. Thans zijn alle onderdelen ondergebracht bij de Stichting Sanquin, een overkoepelende landelijke organisatie die verantwoordelijk is voor het afnemen en bewaren van bloed, het ontwikkelen van geneesmiddelen uit bloed, diagnostisch onderzoek, de productie en distributie van cel- en weefselproducten en het ontwikkelen

van innovatieve producten. Verspreid over Nederland heeft Sanquin 136 afnamelocaties waar donoren hun bloed afgeven.

Wat houdt het in om bloeddonor te zijn?

Engeline legt uit dat een donor na aanmelding wordt opgenomen in de landelijke databank van Sanquin. Van daaruit ontvangen donoren twee- of driemaal per jaar een verzoek om bloed te geven. Op de overeengekomen datum meldt Engeline zich in Goes. Na het invullen van een vragenlijst (over eventuele veranderingen in je gezondheid of omstandigheden) meet een verpleegkundige je bloeddruk en hemoglobine gehalte, waarna je naar een kamer wordt geleid waar meerdere donoren op relaxstoelen hun bloed afgeven. Per keer wordt een halve liter bloed afgetapt. Je krijgt een kopje koffie/thee met versnapering en na een half uurtje kun je weer fris en vrolijk naar huis. Dat is alles!

Om de zoveel tijd vindt een uitgebreide medische check plaats. Zo weet je altijd dat er geen grote medische problemen te verwachten zijn. Je helpt een ander, maar wordt daardoor zelf ook geholpen.

Waarom is er een tekort aan donoren? Bij alle donoren wordt gekeken naar hun achtergrond zoals medicijngebruik, drugsgebruik (ook in het verleden) of andere factoren die de kwaliteit van het bloed kunnen benadelen. Je moet er niet aan denken dat besmet bloed wordt gebruikt om mensen te helpen. Dus niet iedereen die zich aanmeldt, kan ook daadwerkelijk donor worden. Een ande-

re factor is dat iedereen tegenwoordig drukbezet is. Blijkbaar zien jonge mensen er tegenop tijd vrij te maken om hun bloed af te staan, terwijl het in de praktijk een tijdsbeslag van twee- à driemaal per jaar een half uurtje betreft. Ouderen boven de zeventig zijn in principe uitgesloten.

Geef u op als donor!

Engeline hoopt dat haar verhaal veel mensen zal aansporen na te denken over het geven van bloed. Er is dringend behoefte aan en het is een mooie daad van medemenselijkheid. U kunt zich aanmelden of informatie opvragen via de mail communicatiebloedbank@sanquin.nl of bij het gratis telefoonnummer 0800-5115. Kijk ook eens op de website www.sanquin.nl.

Saskia Campert, redactielid

diversiteit

Ook in Zeeland aandacht voor diversiteit

Gepensioneerd verslavingsarts Ditty Smit-van Damme uit Goes is de nieuwe Miss Senior Pride. Ze kreeg in Amsterdam de onderscheiding van vrijwilligersorganisatie Roze 50+ Nederland wegens haar inzet voor acceptatie van lhbt-ouderen. Roze 50+ is een landelijke organisatie van vrijwilligers (ambassadeurs), die opkomt voor het welzijn van lesbische -, homoseksuele -, biseksuele- en transgender ouderen en ouderen met een intersekse conditie.

In Zeeland is Roze 50+ sinds 3 jaar actief. Er worden zowel activiteiten waar ontmoeting en gezelligheid voorop staan georganiseerd, maar ook trainingen, bijscholingen en gesprekken waarbij het gaat om educatie en voorlichting. Ditty bezoekt o.a. de Zeeuwse verpleeghuizen. 'Ik nodig mezelf uit bij de directie van de tehuizen. Dan vertel ik eerst wie

rondom de theepot....

"Rondom de theepot", laat je verrassen..... stond er op de uitnodiging voor de nieuwjaarsbijeenkomst in de Goederenloods te Goes.

Op 10 januari 2019 gingen ruim 140 vrouwen de uitdaging aan.

De eerste verrassing was gelijk bij binnenkomst. Iedereen kreeg een foto van een theepot en moest op zoek naar een tafel waar diezelfde theepot op stond. Een uitstekende manier om in gesprek te gaan met Vrouwen van Nu uit een andere regio.

Provinciaal voorzitter Dieuwke Louwink opende de avond met het uitbrengen van de nieuwjaarsstoast, waarna het tijd was om te genieten van heerlijke soep en broodjes.

Ondertussen was er aan elke tafel een gespreksleider komen zitten van de "Stichting Goes in Dialoog". Deze stichting

bestaat uit een kleine groep vrijwilligers en professionals die gesprekken leiden. Er worden in kleine kring ervaringen uitgewisseld aan de hand van een thema.

Het doel van de dialoog is: Elkaar ontmoeten, inspireren en het bevorderen van onderling begrip, zodat de sociale samenhang versterkt wordt.

Volg je droom....jouw tijd is nu!

Is het Vrouwen van Nu jaarthema voor 2019, waar we deze avond mee aan de slag gingen.

Dit was niet bij alle aanwezigen bekend, maar na een korte toelichting gingen we allemaal enthousiast aan de slag. Tijdens de gesprekken bleek het niet altijd eenvoudig om een dialooggesprek te voeren. Luisteren is kennelijk niet ons sterkste punt. Werk dus aan de winkel voor de gespreksleiders. Uit de vele reacties na afloop bleek dat zowel het thema als de manier van een dialooggesprek voeren voor de één een negatieve (als ik dit vooraf had geweten...) en voor de ander juist een positieve verrassing was.

Hieronder een greep uit de reacties van de deelnemers:

*Wat een prachtige verhalen met diverse kippenvel momenten. *Nooit gedacht dat er achter zulke "gewoon" uitzienende mensen zulke mooie verhalen zaten.

*Wat bijzonder dat je tijdens zo'n korte ontmoeting zoveel te weten komt van elkaar. *Ik vond het ontroerend hoe open mijn gespreksgenoten waren.

*Mijn droom was om assertiever te zijn. Ik ben nog nooit zo lang achter elkaar aan het woord geweest. *Fijne manier om met elkaar in gesprek te zijn. *Het verbindt. *Wat een herkenning. *Zeer prettig om zo met elkaar het gesprek aan te gaan. *Ik voel me voor het eerst gehoord en gezien. *Respect tonen aan mensen en vertrouwen en geen wantrouwen. *Ik kan meer dan ik had gedacht. *Ik durf de volgende keer naast een vreemde te gaan zitten. *Mix was zeer geslaagd. *Kunnen we deze methode op een afdelingsavond herhalen?

Conclusie:

Niet alleen een geslaagde avond maar vooral een verrassende kennismaking met een onbekende maar effectieve gespreksmethode. Inmiddels heeft al één afdeling informatie gevraagd om dit concept te gebruiken op een afdelingsavond.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Willy Wiskerke (willywiskerke@gmail.com) of bezoek de website www.goesindialoog.nl

Geschreven door Willy Wiskerke.

wijziging

Redactiewijziging.

Per 1 januari zijn er enkele wijzigingen in het redactieteam.

Monique Dommanschet wordt als hoofdredacteur opgevolgd door Corrie Kalisvaart.

Monique blijft nog wel in de redactie voor de regio Zuid-Beveland.

Liesbeth Haitsma heeft zich teruggetrokken als redactielid.

Artikelen van de afdelingen uit Zeeuws-Vlaanderen kunnen bij Corrie ingeleverd worden.

volg je droom
jouw tijd is nu

vervolg van pagina 2

we zijn, wat we willen, doen en kunnen. Mijn eerste vraag is altijd: "Hoe is het hier gesteld met de roze bewoners? Zijn er veel, loopt dat goed?" Eigenlijk kan dan niemand een lhbt-er in huis aanwijzen. Door met elkaar in gesprek te gaan wordt men aan het denken gezet en komt er meer oog en aandacht voor deze specifieke groep bewoners, patiënten, burens, familieleden.

Ditty geeft ook nascholing aan artsen in Zeeland. Het is belangrijk dat ook artsen zich bewust worden van diversiteit en daar aandacht aan geven. Zo biedt je patiënten de mogelijkheid open te zijn over mogelijke oorzaken van hun klachten.

boezembreien

Tijdens de **Vrouwen van Nu beurs in Etten-Leur** waren er diverse workshops. Een daarvan was "boezembreien" van de stichting Breiboezem. Stichting BreiBoezem heeft als doel vrouwen die getroffen zijn door borstkanker (of gendrager zijn) en een borstamputatie hebben ondergaan (Boezem-draagsters), GRATIS te voorzien van gebreide borstprothese(s). Deze gebreide borstprotheses zijn een goed alternatief voor siliconen borstprotheses. Ze zijn comfortabel (lichtgewicht en ademend), wasbaar en voelen als 'echt' aan. Daarnaast zijn deze BreiBoezems ook beschikbaar in een halve variant, speciaal ontwikkeld voor vrouwen die borstsparend zijn geopereerd. Deze halve variant geeft meer volume aan de borstsparende borst. De borstprotheses van BreiBoezem worden gebreid door vrijwilligsters, de Boezemvrienden.

Waarom gebreide borstprotheses in plaats van siliconen borstprotheses?

Veel vrouwen vinden de gebreide borstprotheses prettiger en comfortabeler dan siliconen borstprotheses. Siliconen borstprotheses zijn vaak zwaar en kunnen nekklachten veroorzaken. De gebreide borstprotheses hebben een lichtgewicht vulling en zijn gemaakt van 100% katoen waardoor huidirritaties worden voorkomen. De borstprotheses van BreiBoezem kunnen, in tegenstelling tot siliconen borstprotheses, in een gewone BH worden gedragen. De meeste zorgverzekeringen vergoeden de dure siliconen borstprotheses slechts 1 keer per 2 jaar, mits je eigen risico nog niet verbruikt is. Wil je tussentijds een nieuwe of extra siliconen borstprothese, bijvoorbeeld voor het sporten, dan is deze voor eigen rekening.

Misschien is er belangstelling om als club deze vullingen te breien. Er zijn wel eisen verbonden aan de breisters. (zie de site www.breiboezem.nl en www.facebook.com/BreiBoezem). In Zeeland vindt de training plaats in Kerkwerve. Heeft u interesse of wilt u meer informatie dan kunt u contact opnemen met Lia Vriens, tel. 0113-343404. vvnkappellebiezelinge@gmail.com

winter in Zeeuws-Vlaanderen. foto Corrie Kalisvaart

veilig op weg

Veilig op weg in Tholen.

De afdeling Tholen telt ruim 80 leden, die bijna allemaal in het bezit zijn van een geldig rijbewijs en velen ook van een e-bike. Dat rijbewijs hebben de leden veelal jaren geleden behaald en theoretisch hoeft men zich niet bij te scholen. Maar in de loop der jaren is er wel een en ander veranderd. En met die e-bikes gebeuren nogal wat ongelukjes...

De heer Rob Soer van Veilig Verkeer district Zeeland kwam op 17 januari naar Tholen voor een voorlichtingsbijeenkomst. Verschillende onderwerpen passeerden de revue o.a. wat doet Veilig Verkeer Nederland, voorrangregels en medicijngebruik in het verkeer. Ook de vele wijzigingen in de verkeersregels en -tekens en het rijden op verschillende rotondes kwamen aan bod.

Omgaan met de e-bike werd niet vergeten met als belangrijkste punt het voorkomen van valpartijen.

Na de pauze was er een quiz, waarbij de opgedane kennis werd getest.

De reacties van de aanwezige leden waren zo positief dat de afdeling Tholen deze voorlichtingsavond ziet als tip voor andere afdelingen van de Vrouwen van Nu in Zeeland.

Bent u nieuwsgierig geworden en wilt u ook een dergelijke avond voor uw afdeling organiseren dan kunt u contact opnemen met Veilig Verkeer Nederland, district Zeeland, Ravensteinweg 1, 4337 PG Middelburg, tel: 0118-642556 (ma. t/m do. tijdens kantooruren) of mailen naar steunpuntzeeland@vvn.nl

Geschreven door Ineke Nieuwkoop, secr. Afd. Tholen.